

ישעיהו. פרק מג.

א. ועתה כה-אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל-תירא כי גאלתיך קראתי בשמך ל-אתה:

ב. כי-תעבר במים אתך-אני ובנהרות לא ישטפוך כי-תלך במו-אש לא תכוה ולהבה לא תבער-ך:

ג. כי אני יהוה אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך:

ד. מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך:

ה. אל-תירא כי-אתך-אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך:

ו. אמר לצפון תני ולתימן אל-תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ:

ז. כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף-עשיתיו:

ח. הוציא עם-עור ועינים יש וחרשים ואזנים למו:

ט. כל-הגוים נקבצו יחדו ויאספו לאמים מי בהם יגיד זאת וראשבות ישמיענו יתנו עדיהם ויצדקו וישמעו ויאמרו אמת:

י. אתם עדי נאם-יהוה ועבדי אשר בחרתי למען תדעו ותאמינו לי ותבינו כי-אני הוא לפני לא-נוצר אל ואחרי לא יהיה:

יא. אנכי אנכי יהוה ואין מבלעדי מושיע:

יב. אֲנֹכִי הִגַּדְתִּי וְהוֹשַׁעְתִּי וְהִשְׁמַעְתִּי וְאִין בָּכֶם זָר וְאַתֶּם עַדִּי נֹאמֵי־יְהוָה וְאֲנִי־אֵל:

יג. גַּם־מִיּוֹם אֲנִי הוּא וְאִין מִיָּדִי מִצִּיל אֶפְעֵל וּמִי יִשְׁיבֶנָּה:

יד. כֹּה־אָמַר יְהוָה גְּאֻלְכֶם קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל לְמַעַנְכֶם שְׁלַחְתִּי בְבִלְה וְהוֹרַדְתִּי בְּרִיחִים כָּלֵם וְכַשְׂדִּים בְּאַנְיּוֹת רִנָּתָם:

טו. אֲנִי יְהוָה קְדוֹשְׁכֶם בּוֹרֵא יִשְׂרָאֵל מֶלֶכְכֶם:

טז. כֹּה אָמַר יְהוָה הַנּוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבַמִּים עֲזִים נְתִיבָה:

יז. הַמוֹצִיא רֶכֶב־וְסוֹס חֵיל וְעֶזְזוֹ יַחֲדוֹ יִשְׁכַּב וּבַל־יִקְוֶמוּ דַּעְכוּ כַּפְשֶׁתָה כָּבוֹ:

יח. אֶל־תִּזְכְּרוּ רִאשֹׁנוֹת וְקִדְמֹנוֹת אֶל־תִּתְבַּנְּנוּ:

יט. הִנְנִי עוֹשֶׂה חֲדָשָׁה עִתָּה תִצְמַח הַלּוֹא תִדְעוּהָ אֶף אֲשִׁים בַּמִּדְבָּר דֶּרֶךְ בִּישְׁמֹן נְהָרוֹת:

כ. תִּכְבְּדֵנִי חַיֵּת הַשָּׂדֶה תַּנִּים וּבָנוֹת יַעֲגָה כִּי־נִתַּתִּי בַּמִּדְבָּר מַיִם נְהָרוֹת בִּישְׁמֹן לְהִשְׁקוֹת עַמִּי בַּחֲרִי:

כא. עַם־זוֹ יִצְרָתִי לִי תִהְלֶתִי יִסְפְּרוּ:

פֶּרֶק מֵה.

א. כֹּה־אָמַר יְהוָה לְמַשִּׁיחוֹ לְכוֹרֶשׁ אֲשֶׁר־הִחַזְקֵתִי בִּימִינוֹ לְרַד־לְפָנָיו גּוֹיִם וּמִתְנִי מַלְכִּים אֶפְתָּח לְפָתַח לְפָנָיו דְּלֹתַיִם וְשַׁעֲרֵים לֹא יִסָּגְרוּ:

ב. אני לפניך אלף וְהַדּוּרִים אִישָׁר (כתיב אוֹשָׁר) דַּלְתוֹת נְחוּשָׁה אֲשֶׁר וּבְרִיחֵי בְרָזֶל
אֲגַדֵּעַ:

ג. וְנִתַּתִּי לָךְ אוֹצְרוֹת חֹשֶׁךְ וּמִטְמָנִי מִסְתָּרִים לְמַעַן תִּדַּע כִּי אֲנִי יְהוָה הַקּוֹרָא בְּשִׁמְךָ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

ד. לְמַעַן עֲבַדִּי יַעֲלֶב וְיִשְׂרָאֵל בְּחִירִי וְאֶקְרָא לָךְ בְּשִׁמְךָ אֲכַנֶּנּוּ וְלֹא יִדְעֻנִּי:

ה. אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד זֹלַתִּי אֵין אֱלֹהִים אֲאֲזַרְךָ וְלֹא יִדְעֻנִּי:

ו. לְמַעַן יִדְעוּ מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ וּמִמַּעַרְבָּה כִּי־אֶפֶס בִּלְעָדִי אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד:

ז. יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרָא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרָא רָע אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה כָּל־אֵלֶּה:

ח. הֲרַעִיפוּ שָׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁחָקִים יִזְלוּ־צֶדֶק תִּפְתַּח־אָרֶץ וְיִפְרוּ־יִשְׁע וּצְדָקָה תִּצְמִיחַ
יַחַד אֲנִי יְהוָה בְּרֹאֲתִיו:

ט. הוּא רַב אֶת־יִצְרוֹ חָרַשׁ אֶת־חֲרָשָׁי אֲדָמָה הֵיאָמַר חָמַר לִי־צֶרֶם מִה־תַּעֲשֶׂה וּפְעֵלָךְ אֵין־
יָדַיִם לוֹ:

י. הוּא אָמַר לָאֵב מִה־תּוֹלִיד וּלְאִשָּׁה מִה־תְּחִילִין:

יא. כֹּה־אָמַר יְהוָה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹצְרוֹ הָאֲתִיוֹת שְׁאֵלוּנִי עַל־בְּנִי וְעַל־פֶּעַל יָדֵי תַצֻּנִּי:

יב. אֲנֹכִי עֹשִׂיתִי אֶרֶץ וְאָדָם עָלֶיהָ בְּרֹאֲתִי אֲנִי יָדִי נָטוּ שָׁמַיִם וְכָל־צָבָאָם צִוִּיתִי:

יג. אנכי העירתיהו בצדק וכל־דרכיו אישר הוא־יבנה עירי וגלותי ישלח לא במחיר ולא בשחד אמר יהוה צבאות:

יד. כה | אמר יהוה יגיע מצרים וסחר־כוש וסבאים אנשי מדה עליך יעברו ולך יהיו אחריך ילכו בזקים יעברו ואליך ישתחוו אליך יתפללו אך בך אל ואין עוד אִפֶּס אֱלֹהִים:

טו. אכן אתה אל מסתתר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ:

טז. בושו וגם־נכלמו כלם יחדו הלכו בכלמה חרשי צירים:

יז. יִשְׂרָאֵל נושע ביהוה תשועת עולמים לא־תבשו ולא־תכלמו עד־עולמי עד:

יח. כי־כה אמר־יְהוָה בורא השמים הוא האֱלֹהִים יצר הארץ ועשה הוא כוננה לא־תהו בראה לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד:

יט. לא בסתר דברתי במקום ארץ חשך לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר צדק מגיד מישרים:

כ. הקבצו ובאו התנגשו יחדו פליטי הגוים לא ידעו הנשאים את־עץ פסלם ומתפללים אל־אל לא יושיע:

כא. הגידו והגישו אף ינעצו יחדו מי השמיע זאת מלדם מאז הגידה הלוא אני יהוה ואין־עוד אֱלֹהִים מבלעדי אל־צדיק ומושיע אין זולתי:

כב. פנו־אלי והושעו כל־אפסי־ארץ כי אני־אל ואין עוד:

כג. בִּי נִשְׁבַּעְתִּי יֵצֵא מִפִּי צְדָקָה דִּבָּר וְלֹא יָשׁוּב כִּי־לִי תִכְרַע כָּל־בָּרָךְ תִּשְׁבַּע כָּל־לִשׁוֹן:

כד. אֶךְ בִּיהִוָּה לִי אֱמָר צְדָקוֹת וְעַז עֲדִיו יָבוֹא וַיִּבְשׁוּ כָּל הַנְּחָרִים בּוֹ:

כה. בִּיהִוָּה יִצְדְּקוּ וַיִּתְהַלְּלוּ כָל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל:

Isaiah. Chapter 43.

1. And now, so said the Lord, your Creator, O Jacob, and the One Who formed you, O Israel, "Do not fear, for I have redeemed you, and I called by your name, you are Mine.
2. When you pass through water, I am with you, and in rivers, they shall not overflow you; when you go amidst fire, you shall not be burnt, neither shall a flame burn amongst you.
3. For I am the Lord your God, the Holy One of Israel, your Savior; I have given Egypt as your ransom, Cush and Seba in your stead.
4. Since you are dear in My eyes, you were honored and I loved you, and I give men in your stead and nations instead of your life.
5. Fear not for I am with you; from the east I will bring your seed, and from the west I will gather you.

6. I will say to the north, "Give," and to the south, "Do not refrain"; bring My sons from afar and My daughters from the end of the earth."

7. Everyone that is called by My name, and whom I created for My glory, I formed him, yea I made him.

8. To bring out a blind people, who have eyes, and deaf ones who have ears.

9. Were all the nations gathered together, and kingdoms assembled, who of them would tell this or let us know of the first events? Let them present their witnesses, and they shall be deemed just, and let them hear and say, "True."

10. "You are My witnesses," says the Lord, "and My servant whom I chose," in order that you know and believe Me, and understand that I am He; before Me no god was formed and after Me none shall be.

11. I, I am the Lord, and besides Me there is no savior.

12. I told and I saved, and I made heard and there was no stranger among you, and you are My witnesses," says the Lord, "and I am God.

13. Even before the day I am He, and there is no saving from My hand; I do, and who retracts it?"

14. So said the Lord, your Redeemer, the Holy One of Israel, "Because of you, I sent [you] to Babylon, and I lowered, them all with oars, and Chaldees in the ships of their rejoicing.

15. I am the Lord, your Holy One, the Creator of Israel, your King.

16. So said the Lord, who made a way in the sea, and a path in the mighty waters.

17. Who drew out chariots and horses, army and power; they lay together, they did not rise; they were extinguished, like a flaxen wick they were quenched.

18. Remember not the first events, and do not meditate over early ones.

19. Behold I am making a new thing, now it will sprout, now you shall know it; yea I will make a road in the desert, rivers in the wasteland.

20. The beasts of the field shall honor Me, the jackals and the ostriches, for I gave water in the desert, rivers in the wasteland, to give My chosen people drink.

21. This people I formed for Myself; they shall recite My praise.

Chapter 45.

1. So said the Lord to His anointed one, to Cyrus, whose right hand I held, to flatten nations before him, and the loins of kings I will loosen, to open portals before him, and gates shall not be closed.

2. I will go before you, and I will straighten out crooked paths; I will break portals of copper and cut off bars of iron.

3. And I will give you treasures of darkness, and riches hidden in secret places, in order that you know that I am the Lord Who calls [you] by your name-the Holy One of Israel.

4. For the sake of My servant Jacob, and Israel My chosen one, and I called to you by your name; I surnamed you, yet you have not known Me.

5. I am the Lord, and there is no other; besides Me there is no God: I will strengthen you although you have not known Me.

6. In order that they know from the shining of the sun and from the west that there is no one besides Me; I am the Lord and there is no other.

7. Who forms light and creates darkness, Who makes peace and creates evil; I am the Lord, Who makes all these.

8. Cause the heavens above to drip, and let the skies pour down righteousness; let the earth open, and let salvation and righteousness be fruitful; let it cause them to sprout together; I, the Lord, have created it.

9. Woe to him who contends with his Creator, a potsherd among the potsherds of the earth, shall the clay say to its potter, "What do you make? And your work has no place."

10. Woe to him who says to a father, "What do you beget?" and to a woman, "Why do you experience birth pangs?"

11. So said the Lord, the Holy One of Israel, and his Creator, "Ask Me about the signs; concerning My children and the work of My hands do you command Me?

12. I made the earth, and I created man upon it; as for Me-My hands stretched out the heavens, and I ordained their host.

13. I aroused him with righteousness, and all his ways I will straighten out. He shall build My city and free My exiles, neither for a price nor for a bribe," said the Lord of Hosts.

14. So said the Lord, "The toil of Egypt and the merchandise of Cush and the Sabeans, men of stature, shall come over to you and shall be yours; they shall follow you; they shall come over in chains, and they shall prostrate themselves before you, they shall pray to you, "Only in you is God and there is no other god.

15. Indeed, You are a God Who conceals Himself, the God of Israel, the Savior.

16. They shall be ashamed, yea disgraced, all of them the master painters shall go together in disgrace.

17. Israel shall be saved by the Lord [with] an everlasting salvation; you shall neither be ashamed nor disgraced to all eternity.

18. For so said the Lord, the Creator of heaven, Who is God, Who formed the earth and made it, He established it; He did not create it for a waste, He formed it to be inhabited, "I am the Lord and there is no other.

19. Not in secret did I speak, in a place of a land of darkness; I did not say to the seed of Jacob, Seek Me, in vain; I am the Lord, Who speaks righteousness, declares things that are right.

20. Assemble and come, approach together, you survivors of the nations; those who carry their graven wooden image and pray to a god who does not save, do not know.

21. Declare and present, let them even take counsel together; who announced this from before, [who] declared it from then? Is it not I, the Lord, and there are no other gods besides Me, a just and saving God there is not besides Me.

22. Turn to Me and be saved, all the ends of the earth, for I am God, and there is no other.

23. By Myself I swore, righteousness emanated from My mouth, a word, and it shall not be retracted, that to Me shall every knee kneel, every tongue shall swear."

24. But to me did He say by the Lord righteousness and strength, to Him shall come and be ashamed all who are incensed against Him.

25. Through the Lord shall all the seed of Israel find righteousness and boast.